وطن امروز
روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز: مهرداد بذرپاش
مدیرمسوول: محمد آخوندی سردبیر: رضا شکیبایی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج) کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳
نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲
سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳
پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: شرکت رواق روشن مهر

افق

اذان ظهر: ۱۲:۵۷	غروب آفتاب: ۱۹:۰۴
اذان مغرب: ۱۹:۲۲	نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۵
اذان صبح فردا: ۵:۲۷	طلوع آفتاب: ۶:۵۰

کلام نور

دانش به دست آورید
تا به شما زندگی بخشد.
حضرت علی(ع)

سلام وطن

پیامک: ۳۰۰۰۸۸ / تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ مسؤولان محترم در کنار تلاش برای تشویق خانواده‌ها برای آوردن بچه‌های بیشتر که آینده جمعیتی کشور را تضمین می‌کند، برنامه‌های درمانی به‌روز دنیای پزشکی را هم برای تشخیص علل ناباروری برخی زوج‌های جوان و رفع آن به کار گیرند و داروهای مورد نیاز این موضوع را تولید کنند. آیا مسؤولان اصلاً آماری دارند که چه تعداد زوج درگیر این مشکل هستند؟

رحمانی

■ لطفا مشکل ما کارکنان شرکت‌های خدمات نفری توزیع برق که حقوق و مزایای پایینی داریم را در ستون سلام وطن چاپ کنید.

تعدادی از کارکنان شرکت‌های خدمات توزیع برق

■ حداقل دستمزد ۶۰۰ هزار تومان؛ خط فقر ۱/۵ میلیون تومان! این عدالت است؟ مگر قرار نبود طبق قانون، دستمزدها براساس نرخ تورم تغییر کند؟ چرا این قانون که خیلی در وضع زندگی اقشار مختلف جامعه بویژه افراد ضعیف تأثیرگذار است، عملی نمی‌شود؟ واقعاً قشر کارگر و کارمند و حقوق‌بگیر، خیلی از این بی‌عدالتی‌ها زجر می‌کشند. دولت محترم کاری برای آنها کند.

بختیاریان

■ خوب است رشته خانه‌داری برای خانم‌ها در دانشگاه‌ها تاسیس شود تا در مشاغل مردانه به کار گرفته نشوند و به رفع بیکاری کمک شود. خیلی از مشاغل را سوای خانم‌هایی که واقعاً نیاز به کار دارند، کسانی اشغال کرده‌اند که هیچ نیازی ندارند و تأمین هم هستند. خوب است چنین موضوعی در دستور کار قرار گیرد.

یک هموطن

خبر

بانک‌ها دستور سیف را نادیده گرفتند

دستور رئیس‌کل بانک مرکزی مبنی بر اعلام اسامی شرکت‌های تحت پوشش بانک‌ها در حالی به پایان رسید که کارشناسان معتقدند با توجه به رکود فعلی اقتصادی، شرایط نامناسب واگذاری‌ها و آنچه بانک‌ها را در این شرایط قرار داده، سیاست دستوری بانک مرکزی مکانیزم درستی برای پایان‌دهی به بنگاهداری آنها نیست. به گزارش ایسنا، بنابر اعلام اخیر معاون نظارت بانک مرکزی، ۲۸ شهریور پایان مهلت ۱۵ روزه تعیین شده است اما هنوز آمار و اطلاعات دقیقی از عملکرد بانک‌ها در این زمینه اعلام نشده و به نظر می‌رسد دستور بانک مرکزی بیشتر شبیه یک هشدار است که نمی‌تواند اهداف مورد نظر را محقق کند. باوجود اینکه در حال حاضر نسبت سرمایه‌گذاری‌های هر بانک به سرمایه پایه آن بانک برابر با ۴۰ درصد تعیین شده اما مانده سرمایه‌گذاری بانک‌ها و موسسات اعتباری در سهام شرکت‌ها نشان می‌دهد که این رقم (حد مجاز سرمایه‌گذاری بانک‌ها در شرکت‌داری) در اسفند پارسال به طور متوسط ۵۱ درصد بوده که از انحراف ۱۱ واحد درصد از حد تعیین شده خبر می‌دهد. همچنین مانده دفاتر بانک‌ها در پایان تیر امسال بیانگر سرمایه‌گذاری ۲۵ هزار میلیاردی آنها در سهام شرکت‌ها و اعطای بیش از ۱۱ هزار میلیارد تومان تسهیلات به شرکت‌های زیرمجموعه آنهاست. آمارهای موجود که به اعتقاد مسؤولان در صورت به‌روز شدن میزان سرمایه‌گذاری بانک‌ها در شرکت‌داری را از مرز ۵۱ درصد خواهد گذراند همچنین انحراف آنها از قانون، کار را به جایی رساند که مقام معظم رهبری و رئیس‌جمهور نیز نسبت به این موضوع معترض شده و نظام بانکی را موظف به قرار گرفتن در مسیر صحیح بانکداری دانستند تا منابع بانک‌ها که هم‌اکنون به دلیل سرمایه‌گذاری در بنگاهداری کاهش یافته است به تولید و تحرک اقتصاد تخصیص یابد. در عین حال رئیس‌کل بانک مرکزی و معاونانش با وجود اینکه معتقدند نباید تمام تقصیر بنگاهدار شدن بانک‌ها را گردن آنها انداخت اما پذیرفته‌اند که باید بانک‌ها به مسیر قانونی بازگشته و اموال مازاد و همچنین شرکت‌های خود را واگذار کنند. براین اساس ولی‌الله سیف، رئیس کل بانک مرکزی مهلت سه‌ساله‌ای را برای بانک‌ها تعیین کرد مبنی بر اینکه سهام شرکت‌های تحت نظارت بانک‌ها در هر سال باید یک‌سوم کاهش یابد همچنین مهلت ۵ ساله‌ای هم برای واگذاری املاک مازاد بانک‌ها مشخص شد. در هفته‌های اخیر نیز رئیس‌کل بانک مرکزی اولتیماتوم اول را به بانک‌ها داد و اعلام کرد که ۱۵روز فرصت دارند اسامی بنگاه‌ها و شرکت‌های زیرمجموعه خود را به بانک مرکزی اعلام کنند.

■ قاب روز

آمریکا ـ گزارش جان کری به کمیته دفاعی سنا با حضور فعالان ضد جنگ در واشنگتن

■ آنم آرزوست/۱۵۶

مطالعه‌قلب

■ حجت‌الاسلام والمسلمین سید سعید لواسانی ■

بحث ما به اینجا رسید که قلب حقیقت وجودی ماست و خداوند سبحان هم در قیامت با قلب ما کار دارد، زیرا تعابیر قرآنی به‌خوبی نشان می‌دهند که منظور از قلب انسان همان روح و نفس انسانی است. [المیزان: ۲۲۸/۲- ۲۲۹] ما در یادداشت‌های گذشته به چند آیه اشاره کردیم، در این مجال تنها به آیه ۲۲۵ سوره مبارکه بقره اشارت می‌کنیم: «**لا یُؤاخِذُکُمُ اللهُ بِاللَّغْوِ فِی أَیْمانِکُمْ وَ لکِنْ یُؤاخِذُکُمْ بِما کَسَبَتْ قُلُوبُکُمْ**» [بقره: ۲۲۵] «خداوند شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مؤاخذه نمی‌کند، ولی شما را بدانچه دل‌هایتان فراهم آورده است، مؤاخذه می‌کند.» «کسب چیزی است که انسان آن را می‌خواهد و دنبال می‌کند تا نفعی را جلب کند و بهره‌ای ببرد، مثل کسب مال. بنابراین کسب در اموری به کار می‌رود که انسان گمان می‌کند جلب منفعت می‌کند، اما بعداً در جلب ضرر هم به کار رفته است.» [مفردات: ۷۰۹] تفسیر قلب در آیه به‌جز به جان و حقیقت وجودی انسان، یعنی روح و نفس او معنای آیه را لغو می‌کند. امکان ندارد بگوییم که منظور از قلب در آیه همان عضو داخل در سینه اوست. بله، به تناسب اینکه حیات ظاهری حیوانات به قلب ظاهری آنهاست، از حیات حقیقی انسان هم به قلب تعبیر شده است. بنابراین باید قلب مرکز توجه ما باشد اما متاسفانه از آن به‌طورکلی غافل هستیم. حتی تربیت دینی ما هم از ابتدا - در مدارس و دانشگاه‌ها و در منابر و مجالس ـ بر این غفلت افزوده است. وقتی ما از قلب‌مان غافل شدیم، قلب محل تاخت و تاز شیطان و نفس می‌شود و کاملاً در اختیار آن دو قرار می‌گیرد. متاسفانه ما از قلب خود غافل شده‌ایم و تنها به ظاهر چسبیده‌ایم. نماز اول وقت، روزه واجب و مستحب، حج و زیارت خانه خدا و قبور مطهر پیامبر و ائمه علیهم‌السلام و دیگر واجبات و مستحبات بسیار خوب هستند. مداومت بر اذکاری که در آیات و روایات وارد شده است، خوب هستند، اما به یک شرط؛ قلب‌مان را سالم و از هرگونه گناهی پاک کرده باشیم و آن را به خدا سپرده باشیم. اگر اینگونه نباشد، ما به ریشه نپرداخته‌ایم و داریم ظاهر را تعمیر می‌کنیم، این مصداق مثال معروفی است که می‌گوید: «خانه از پای‌بست ویران است/خواجه در فکر ایوان است.» پس همت اولیه ما باید اصلاح قلب‌مان باشد تا پاک و سالم شود. اما در مباحث خود گفتیم که «نفاق عملی» به آن معناست که زبان با قلب همراهی ندارد، پس قلب بیمار است. چرا در قیامت گرفتار می‌شویم؟ زیرا خدا قلب سالم می‌خواهد، و ما آن را نداریم. اگر زبان در قیامت کارایی داشت که معاویه و ابن‌ملجم و شمر و امثال آنان هم بهتر از ما را داشتند! زبانی که مترجم قلب نباشد، چه ارزشی دارد؟ بله، زبان امیرالمومنین علیه‌السلام ارزش دارد، زیرا ترجمان قلب ایشان است. بنابراین باید همت ما این باشد که هر روز - مقداری - را به مطالعه قلب خود اختصاص دهیم. اگر دیدیم که قلب‌مان ناسالم است و در آن آلایش‌های متعددی است، تلاش کنیم آن را معالجه کنیم. اما اگر این کار را نکردیم، بالاخره آن را سالم می‌کنند، اما آن درد و محنت دارد. معیار قلب سالم و ناسالم در قرآن به اجمال چنین است که قلب سالم قلبی است که چون یاد خدا کرد، بیمناک می‌شود، ایمان به خدا و رسول خدا صلی‌الله علیه و آله و سلم آن را فراگرفته است و هیچ شکی در آن نیست، امور دنیایی چون تجارت و خرید و فروش آن را از یاد خدا باز نمی‌دارد، و صاحبان آن همواره در راه خدا جهاد و کوشش می‌کنند و ظاهر اعمالشان با باطن قلبشان همخوانی دارد. درمقابل قلب منافق از یاد خدا منزجر است و از آن خشنود نیست، بلکه به غیرخدا شادمان است، حتی در نماز هم به یاد دنیا و امور دنیوی است، دوستی دنیا آن را فراگرفته است و از جهاد فراری است، و بین ظاهر و باطن او دوگانگی است. بنابراین ضرورت دارد که پیرامون قلب خود مطالعه و تفکر کنیم. معروف است که بیشترین عبادت ابوذر تفکر بود، مرحوم آیت‌الله بهاءالدینی هم چنین بودند. ایشان به مطالعه قلب خودشان می‌پرداختند. پس در کنار واجبات و بعد از انجام آنها؛ بالاترین عبادت مطالعه قلب است تا سالم شود و سالم بماند و ما قلبی سالم به نزد خداوند ببریم. قلب چون آینه است، اگر سالم باشد، وقتی در آستانه خدا قرار گرفت، خدا ـ یعنی وجه‌الله ـ را نشان می‌دهد. اما اگر ناسالم باشد، کثافات درون را نشان می‌دهد. چقدر زشت است! بنابراین مطالعه قلب ضروری است، اگر اینگونه شد، هنگام مرگ قلبی به پیشگاه خدا می‌بریم که همواره به خدا توجه داشته و از گناهان و بدی‌ها متنفر است و توجه‌اش به خداست: «**جاءَ بِقَلْبٍ مُنِیب**» [ق: ۳۳] انابه یعنی بازگشت، «قلب منیب» قلبی است از غیرخدا روی برگردانده و همه توجه و انابه‌اش به سوی خداست. چنین فردی چون در دنیا قلبی آکنده از توبه و انابه به خدا داشته و عمرش را با این قلب سپری کرده و از غیرخدا اعراض کرده است، با این حال زندگی را پایان برده است، در هنگامه مرگ هم با همین قلب به دیدار پروردگارش می‌رود. [المیزان: ۳۵۵/۱۸ ـ ۳۵۶] و قرآن می‌فرماید که بهشت فراروی کسانی است که قلبی پرانابه و سالم داشته باشند.

■ دیپلماسی

مهدی محمدی، کارشناس مسائل هسته‌ای:

از دل مذاکرات فعلی لغو جدی تحریم درنمی‌آید

ادامه از صفحه اول

■ **به طور مشخص در موضوع هسته‌ای شما احتمال توافق نهایی را چقدر می‌دانید؟**

ارزیابی دقیقی در این باره وجود ندارد. به نظر من خود آنها هم که چه در ایران و چه در آمریکا مذاکره می‌کنند ارزیابی کاملی در این باره ندارند. اینکه توافق بشود یا نه به چند عامل مهم بستگی دارد. عامل اول این است که واقعا دو طرف هزینه عدم توافق را چقدر بدانند. الان هزینه عدم توافق برای آمریکا بسیار زیاد است. در حوزه منطقه‌ای دستشان زیر سنگ ایران است. اگر توافق نکنند باید لاجرم تحریم‌ها را تشدید کنند ولی تعمیقی که در روابط ایران با روسیه و چین در حال انجام است و همچنین بحران اوکراین، امکان هر نوع اقدام مشترک بین روسیه و آمریکا را در عمل از بین برده ولو اینکه مشترکا زیر کاغذی را که اسمش تحریم است امضا کنند که همین هم احتمال بسیار اندکی دارد. حتی درباره صهیونیست‌ها هم من تصور می‌کنم آن مقدار که ادعا می‌کنند مخالف توافق نیستند. آنها هم گزینه‌ای ندارند. اگر توافق نشود باید تهدیدهایشان را عملی کنند و خودشان بهتر از هر کسی می‌دانند نمی‌توانند این کار را بکنند. بنابراین از حیث سیاسی من گمان می‌کنم احتمال توافق از عدم توافق بیشتر است. می‌ماند اینکه از لحاظ مذاکراتی دوطرف بتوانند به راه‌حل مشترک درباره مسائل‌شان برسند یا نه. اینجاست که مشکلات خودش را نشان می‌دهد.

■ **الان رسانه‌های غربی می‌گویند مهم‌ترین اختلاف درباره ظرفیت غنی‌سازی است. فکر می‌کنید درباره این موضوع امکان توافق وجود دارد؟**

ببینید! ریشه مشکل در توافق ژنو است. من قبلا هم گفته‌ام با حفظ توافق ژنو خیلی سخت می‌شود یک توافق خوب کرد. بالاخره در توافق ژنو مبنا زیاد شدن زمان برکاوت است. درباره نیاز عملی هم من فکر می‌کنم تیم مذاکره‌کننده هنوز موفق نشده نیاز عملی ایران به تامین سوخت رآکتور بوشهر را که تا سال ۲۰۲۱ کامل خواهد شد به عنوان یک حرف منطقی جا بیندازد. اگر این پذیرفته شود آن وقت لازمه‌اش این است که ایران از حالا تا چند سال دیگر بتواند به نحو تدریجی در نطنز ماشین نصب کند تا وقتی که قراردادش با روسیه منقضی شد خودش بتواند سوخت بوشهر را تولید کند. این اتفاقی است که بعید می‌دانم رخ داده باشد. خط قرمز ایران در این باره این است که تنها عاملی که ظرفیت غنی‌سازی ایران را تعیین می‌کند نیاز ایران است ولاغیر. این یعنی ایران برک اوت را به رسمیت نمی‌شناسد اما منطق توافق ژنو کاملا برعکس است. برای توافق درباره ظرفیت غنی‌سازی بالاخره یا باید نیاز ایران ملاک باشد یا افزایش زمان غنی کردن اورانیوم لازم برای ساخت یک سلاح. یک طرف باید دیدگاهش را اصلاح کند و آن مسلما ایران نخواهد بود.

■ **درباره تحریم‌ها چطور؟ بالاخره هدف تمام این مذاکرات آنطور که دولت تا امروز اعلام کرده این است که تحریم‌ها به طور کامل برداشته شود. خیلی‌ها در این باره تردید دارند که چنین هدفی اساسا محقق‌شدنی باشد. فکر می‌کنید آمریکا در توافق نهایی، با فرض اینکه حاصل شود، تحریم‌ها را لغو خواهد کرد؟**

درباره تحریم‌ها چند بحث وجود دارد. اولا چیزی که آمریکایی‌ها تا امروز گفته‌اند و ظاهرا مورد موافقت تیم ایرانی هم هست این است که تحریم‌ها ابتدا تعلیق می‌شود نه لغو، تازه همان هم طی یک جدول زمانی بر اساس گزارش آژانس از میزان پایبندی ایران به تعهداتش خواهد بود. این یعنی لغو یا حتی تعلیق یکجا و یکباره‌ای رخ نخواهد داد. ثانیا ما از آمریکا تا امروز هیچ علامتی ندیده‌ایم که قصد برچیدن زیرساخت تحریم‌ها را داشته باشد بلکه برعکس آنها این زیرساخت را در همین زمان توافق ژنو به بعد به طور جدی تقویت کرده‌اند. بالاخره رژیم تحریم یک‌شبه که جمع‌شدنی نیست. آمریکایی‌ها واقعا اگر چنین قصدی دارند باید از همین حالا شروع کنند. این چیزی است که ما نمی‌بینیم. آنچه رفتار آمریکا به ما می‌گوید این است که آنها قصد ندارند زیرساخت تحریم را جمع کنند. ثالثا از حیث راهبردی هم به نظر من رفتار دولت آقای روحانی طوری است که از دل آن لغو تحریم درست و حسابی در نمی‌آید. الان محاسبه آمریکا این است که تحریم عامل پیش برنده مذاکرات است و این محاسبه با رفتار دولت تقویت شده است. واقعا اگر دولت می‌خواهد آمریکا را وادار به لغو جدی تحریم کند باید استغنای خود از تحریم را در اداره معیشت مردم نشان دهد. آنچه تا امروز رخ داده عکس این موضوع بوده است. آمریکایی‌ها اگر حس کنند تحریم در تغییر محاسبات ایران در موضوع هسته‌ای کارآمد بوده، چرا نباید آن را به سایر حوزه‌ها بسط بدهند؟ در نتیجه، جمع‌بندی من این است که حتی اگر در توافق جامع لغو تحریم روی کاغذ انجام شود، در عمل این موضوع کاملا قطره‌چکانی خواهد بود. آمریکایی‌ها به تحریم به عنوان ابزاری برای کنترل ایران در منطقه آن هم در شرایطی نگاه می‌کنند که قدرتشان رو به افول است و ابزار دیگری ندارند. من فکر می‌کنم حدی از تعدیل تحریم‌ها در صورت حصول توافق نهایی رخ خواهد داد ولی لغو کامل تحریم مطلقا خیر. البته اگر دوستان طور دیگری مذاکره می‌کردند، اگر به آمریکا ثابت می‌کردند ایران اضطراری برای لغو تحریم ندارد، اگر به اقدامات و اظهارات آمریکایی‌ها پاسخ متناسب می‌دادند و مهم‌تر از همه اگر در توافق ژنو امتیازهای اصلی را در ازای تقریبا هیچ واگذار نمی‌کردند، وضع فرق می‌کرد.

یادداشت روز

دزدی بدون کلید!

ادامه از صفحه اول

تصور اینکه مدیریت سیستم اشتغال چند میلیون نفری در کشور چه میزان قدرت به مدیران سامانه یادشده اعطا می‌کند زمانی معلوم می‌شود که بدانیم علت فرار مدیران این شرکت‌ها از ایران افشای بخشی کوچک از سهم‌شان در فتنه‌افروزی‌های سال ۸۸ بوده است.

اقلیت یادشده، علاوه بر مدیریت بخش اشتغال، در حوزه پرسود «داده‌فروشی» به خارجی‌ها به واسطه شراکت با کارگزاران انگلیسی خطرناکی همچون «شرکت مناس» در زمینه ارائه نظریات سیاسی مبتنی بر داده‌های اطلاعاتی ایرانیان نیز در اندیشکده‌های امنیتی آمریکا و اروپا به جایگاهی ویژه دست یافته‌اند!

پس مشخص شد بدون کلید نیز حقیقتا می‌توان به آسانی گاوصندوق اطلاعات حیاتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را سال‌ها به صورت مداوم بدون به صدا درآمدن آژیر خطر خالی کرد. اکنون سؤال ما از روسای فعلی و پیشین بانک مرکزی این است که چطور مدیران مجموعه شرکت‌های گروه آتیه در گلوگاه‌های اطلاعاتی کشور صاحب چنین شوکت و قدرتی شده‌اند؟

چطور شرکت آتیه داده‌پرداز، متعلق به بیژن خواجه‌پور، پس از دستگیری وی در فرودگاه امام خمینی به جرم «ایفای نقش در اغتشاشات پس از انتخابات ۸۸» و محاکمه در دادگاه کماکان به صورت انحصاری در شبکه داده اطلاعات پولی- مالی کشور حضور دارد؟ مجری معمولی‌ای چون عادل فردوسی‌پور چگونه توانست پای این شرکت را به صدا و سیما باز کند و شخصا هر ساله با حضور در غرفه این شرکت در نمایشگاه‌های بین‌المللی و انتشار فیلم آن در درگاه‌های ویدئویی بر شهرت «عام» آن بیفزاید؟

شرکت آتیه اینترنشنال چگونه پس از فرار مدیران آن از ایران هنوز به امر پرسود «داده‌فروشی» در خارج از کشور اشتغال دارد؟ آیا همین موضوع مهم‌ترین دلیل بر صوری بودن تغییرات جزئی در هیات مدیره مجموعه شرکت‌های آتیه و کارینا و چیاکو و... نیست؟

چرا وزارت ارتباطات، بانک مرکزی، شورایعالی فضای مجازی و وزارت اطلاعات هنوز در حوزه پراهمیت «صیانت از حریم شخصی ایرانیان» ورودی قابل توجه نداشته‌اند؟ فراموش نکنیم پیش از این اطلاعات حساب‌های مالی ۳ میلیون ایرانی توسط شرکتی مشابه «گروه آتیه» که به صورت «انحصاری» خدمات‌دهی به کل بانک‌های کشور را برعهده داشت در وبلاگی اینترنتی افشا شد؛ به این علت که بانک مرکزی از تمدید قرارداد شرکت یادشده خودداری کرده بود! مدیریت این سیستم در شرایطی که جایگاه انحصاری شرکت‌هایی همچون آتیه به صورت مستقیم توسط کارگزاران دولتی رده بالا پیشاپیش تعبیه شده است حقیقتا دشوار است و همین موضوع بر اهمیت قانونگذاری صریح و سریع در حوزه سرویس‌های جدید ارتباطی می‌افزاید. این تازه ابتدای گشایش پرونده‌ای بزرگ است. «گروه آتیه» کلید گشایش مسیری هولناک است که یک سر آن به پرونده «سازش با آمریکا» ختم می‌شود و سر دیگر آن به مسائل امنیتی در برنامه اتمی کشورمان می‌رسد. شاید جالب‌ترین بخش ماجرا هم درخشش نام نمازی‌ها و خواجه‌پورها در همه این حوزه‌ها به صورت توامان باشد!

آب‌وهوا

اراک	۲۷ / ۱۸	زنجان	۲۸ / ۱۲
اردبیل	۱۶ / ۱۲	ساری	۲۹ / ۲۱
ارومیه	۲۹ / ۱۲	سمنان	۲۹ / ۲۱
اصفهان	۳۳ / ۱۵	سنندج	۳۳ / ۱۳
اهواز	۴۲ / ۲۶	شیراز	۳۵ / ۱۹
ایلام	۳۳ / ۱۳	شهرکرد	۳۰ / ۹
بجنورد	۲۸ / ۱۳	قزوین	۳۰ / ۱۴
بیرجند	۳۵ / ۱۶	قم	۳۳ / ۱۸
بندرعباس	۳۷ / ۲۷	کرج	۳۱ / ۱۸
بوشهر	۳۸ / ۲۹	کرمان	۳۴ / ۱۷
بوموسی	۳۴ / ۲۹	کرمانشاه	۳۳ / ۱۳
تبریز	۲۹ / ۱۶	گرگان	۳۰ / ۲۱
تهران	۳۲ / ۲۱	مشهد	۲۹ / ۱۴
خرم‌آباد	۳۵ / ۱۵	همدان	۳۱ / ۱۳
رشت	۳۶ / ۲۱	یاسوج	۳۲ / ۱۴
زاهدان	۳۵ / ۱۹	یزد	۳۶ / ۲۲

تقویم تاریخ

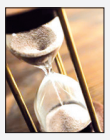

■ **ترور «برهان‌الدین ربانی»، رئیس شورایعالی صلح افغانستان(۱۳۹۰ش)**

برهان‌الدین ربانی (۲۹ شهریور/ سنبله ۱۳۱۹ در فیض‌آباد - ۲۹ شهریور ۱۳۹۰ در کابل) رهبر حزب جمعیت اسلامی افغانستان و رئیس‌جمهور سابق این کشور از ولایت بدخشان بود. وی در یک حمله انتحاری در خانه‌اش در محله وزیر اکبرخان کابل کشته شد. ربانی در زمان مرگ رئیس شورایعالی صلح در افغانستان و مذاکره‌کننده ارشد دولت با گروه طالبان بود. وی از سال ۱۳۸۹ش تا پایان زندگی‌اش ریاست شورایعالی صلح افغانستان که با حکم حامد کرزی تشکیل شده بود را برعهده داشت. این شورا وظیفه مذاکره با گروه طالبان با هدف دستیابی به صلح پایدار و یافتن راهی مسالمت‌آمیز برای پایان دادن به درگیری‌ها در افغانستان را برعهده داشت. برهان‌الدین ربانی ۲۹ شهریور ۱۳۹۰ بر اثر یک انفجار انتحاری در منزل خود کشته شد. در زمان انفجار بمب، تعدادی از اعضای شورایعالی صلح افغانستان در منزل وی با ۲ نفر از اعضای طالبان در حال گفت‌وگو بودند که یکی از نمایندگان طالبان، مواد منفجره‌ای که در دستارش (عمامه‌ای که بر روی سر می‌بندند) پنهان کرده بود را منفجر می‌کند.

■ **حرکت امام رضا(ع) از مدینه به خراسان محل حکومت مامون عباسی(۲۰۰ ق)**

مأمون، هفتمین خلیفه عباسی پس از پیروزی بر برادرش امین و استیلای کامل بر کشور پهناور اسلامی، تصمیم گرفت امام‌رضا(ع) را از مدینه به مرو مقر حکومت خود منتقل کند و با آن حضرت به ظاهر طرح دوستی و محبت بریزد و ضمن استفاده از موقعیت علمی و اجتماعی امام، کارهای او را تحت نظارت کامل قرار دهد. آوردن امام از مدینه به مرو، هرچند در ظاهر به صورت دعوت بود اما ماهیت واقعی آن جز ایجاد محدودیت هر چه بیشتر برای امام چیز دیگری نبود. از این جهت امام برای تفهیم ماهیت این دعوت، هیچ یک از اعضای خاندان خویش را همراه خود نبرد تا از این طریق به مسلمانان بفهماند این سفر، نوعی تبعید است نه سفری مقرون به رضایت، ولی مامون برای خنثی کردن هدف امام دستور داد گروهی از رجال و اشراف از جمله والی مدینه ملازم رکاب امام باشند و حتی مسیر سفر امام نیز معین شد و قرار شد امام از طریق مدینه، بصره، خرمشهر، اهواز، قم، ری و نیشابور به مرو وارد شود. آن حضرت در ۱۰ شوال سال ۲۰۱ قمری وارد مرو شد.

■ **درگذشت نیکولا ماکیاولی، سیاستمدار، نویسنده، هنرمند و مورخ ایتالیایی (۱۵۳۰م)**

نیکولا ماکیاولی، مورخ، نظریه‌پرداز و سیاستمدار ایتالیایی در سوم دسامبر سال ۱۴۶۹م در فلورانس ایتالیا به دنیا آمد. وی در جوانی وارد فعالیت‌های سیاسی شد و در سال ۱۵۰۶م به دبیری شورای جمهوری ایتالیا دست یافت. ماکیاولی از سال ۱۵۱۲م که مخالفانش قدرت را در دست گرفتند به گوشه‌گیری و نگارش کتاب‌های متعدد روی آورد. مهم‌ترین اثر ماکیاولی، کتاب شاهزاده، پرنس یا شهریار است که وی آن را برای راهنمایی فرمانروایان زمان خویش نوشت. این کتاب نام ماکیاولی را مظهر بی‌مرامی و پایبند نبودن به اصول سیاسی معرفی کرده است. کتاب شاهزاده نه اخلاقی است و نه ضداخلاق، بلکه نخستین تجزیه و تحلیل علمی و بی‌طرفانه از روش‌هایی است که موجب کسب نیروی سیاسی و حفظ آن می‌شود. هرچند جنبه بی‌طرفی کامل کتاب به آن رنگ بدبینی می‌دهد اما تاثیر این کتاب حتی تا روزگار اخیر بی‌اندازه زیاد است. روش ماکیاولی در سیاست به اصول ماکیاولیسم مشهور است. ماکیاولیسم پیش از آنکه یک مکتب سیاسی باشد، نظریه‌ای در شیوه حکومت و دستورالعملی برای دولتمردان است که البته مخالفان بسیاری هم دارد. به عبارت دیگر در اصطلاحات سیاسی واژه‌ای بدنام‌تر از ماکیاولیسم نیست. این اصطلاح در زبان سیاسی به معنای فریبکار، نیرنگ‌بازی و عدم پایبندی به اصول اخلاقی است. از دیدگاه ماکیاول نیرنگ و فریب در قدرت، اصلی ضروری به شمار می‌آید یعنی در حالی که به سردمداران قدرت نگریسته می‌شود، وی چشم به پشت صحنه دوخته و انگیزه‌های نهانی وقوع حوادث را جست‌وجو می‌کند. ماکیاولی در عین حال معتقد بود قدرت متمرکز ملی، می‌تواند ملت را از دست‌اندازی قدرت‌های همسایه در امان نگاه دارد. هنر جنگ و تاریخ فلورانس از دیگر آثار او است. ماکیاولی سرانجام در ۲۰ سپتامبر ۱۵۳۰م در ۶۱ سالگی درگذشت.